R. P. FRANCISCI HÖLBLING è Societ. JEſu INTRODUCTIO in Sanctæ Sedis Romanæ Æternam Memoriam

SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO

CLEMENTI XI.

humillimè porrectam

in

NUMIS MEMORIALIBUS OMNIUM ROMANORUM PONTIFICUM,

curâ, ac impenſis

PRÆNOBILIS DOMINI

CASPARI THEOPHILI LAUFFER,

Eminentiſſimi Electoris Moguntini ac Epiſcopi Bambergenſis Conſiliarii,

ut &

Circuli Franconici Generalis Monetæ Inſpectoris,

IN ECTYPIS

ex Auro, Argento, Cupro & Stanno ERUDITO ORBI Propoſitorum.

EMINENTISSIMI
CARDINALIS ALBANI
de hoc
Numorum memorialium opere
ad
Caspar. Theophil. Lauffer.
EPISTOLA.

Perillustris Domine.

A*Ccepi literas tuas humanitatis plenas, simulque munus splendidum, atque gratissimum Pontificiorum Numismatum, quibus etiam accedere voluisti Meum, abs re quidem operis hujus, sed è re tamen tuæ erga me benevolæ voluntatis. Pro his ego omnibus, & ad præsens maximas ago gratias, & in posterum temporibus grato semper animo tibi satagam respondere. Voluptatem profecto illam, quam ante annum ceperam, cum Norimbergæ transiens, eorumdem Numismatum seriem à te inchoatam vidissem, summopere cumulavit, series eadem elegantissime perfecta, numerisque omnibus absoluta; dignam-*

que illam duxi , quam oculis subjicerem SS^mi^ - D^ni.^ qui non artem modo tuam in opere isto, sed, & consilium laudavit, utpote haud mediocriter profuturum Genti Vestræ, ad cujus solidam Utilitatem primò, ac præsertim intenta est sanctitatis suæ cogitatio, & cura. In hoc enim egregio labore tuo discere Vestrates facillime, ac præ manibus veluti habere poterunt illam, in qua tantum est momenti, summorum Pontificum non interruptam successionem. Præclari igitur operis hujus tutelam quantum mihi fas erit suscipere, ejusdemque vulgationi mea opera suffragari, quoad potero, non omittam. Interim vero in reliquis omnibus, quæ ad tua commoda pertinere cognovero, propensissime studii gratique animi mei argumenta tibi deesse non patiar; Cui denique prospera omnia à Deo optimo Maximo auguror & exopto.

D. Tuæ

Romæ 21. Nov. 1713.

Ad officia paratus
A. Card. Albanus

INTRODUCTIO
IN
SANCTÆ SEDIS ROMANÆ ÆTERNAM MEMORIAM
QUÆ
IN NUMIS MEMORIALIBUS
à DIVO PETRO ufque ad CLEMENTEM XI. Sedentium CCXLVII. Pontificum exhibita.

Onatus ille apprimè induſtrius præclara cujuslibet ſeculi Geſta, ac Facinora, editorum numiſmatum beneficio transmittendi ad poſteros, non adeò cum collabente veteri Romano, ac Græco Imperio, ſub quibus latè, juxta ac lætè effloruit, in deſuetudinem venerat; ut non & noſtris poſtremis temporibus Gentes aliquæ, haud vulgari ſcientiarum actæ ſiti, eum in lucem protrahere, ac quaſi è ſepulchro oblivionis re-

 foſſum

fossum vitæ postliminio reddere quàm strenuissimè collaborent. Regnantem Europam consule. Assertæ veritatis testes, imò & vades dabit Bataviam, ac Angliam, Galliam ac Hispaniam, & cum eruditissimâ Italiâ nostram Coronarum æquè, ac novarum inventionũ feracem Germaniam, quæ Numis suis Triumphalibus ad diversorum notabiliorum eventuum servandam memoriam procusis, Orbis oculos, ac animos attraxêre. A longâ jam annorum serie vix recensione dignum quid vastissimis illis in Regnis, Provinciis, ac Rebuspublicis, aut pace aut bello, terrâ marive gestum est; cui singulari de industriâ non correspondisset illico scitè & venustè elaboratum Numisma aliquod; ne acta illa æternitati consecranda cum labente tempore simul è memoria dilabantur posterorum. Nostrâ certè ætate bene ordinatæ rariorum quorundam eventuum series, & coronatorum capitum Genealogiæ (quæ etiam sæpè exactis pridem temporibus suam debebant originem) in meros consimiles Numos affabrè digestæ, Historicorum librorum vices obibant adeò feliciter, ut animo Gentium evolvendis Annalibus intento doctam suam abundè expleverint curiositatem.

Tam celebre, ac proficuum hoc inventum apud diversos litterarum amatores, sacrà æquè, ac profanâ dignitate conspicuos, ingens excivit desiderium, ut per septendecim jam Secula

cula

cula sibi in Regimine succedentes Romani Pontifices per Numos Memoriales distributi, ac Inscriptione Laconicâ, gestorum ab iis indice, ceu compendiosâ Sedis Romanæ Historiâ exornati, fideli scalpro æri incidantur. Tam justum multorum votum, ac Virorum etiam Principum beneplacitum ut primùm innotuit Rei Monetariæ per Circulum Franconicum Inspectori Generali Domino Casparo Theophilo Lauffer; secum hic reputans, quòd aliunde jam in possessionem missus curiosissimarum quarúmque Formarum Numariarum, quæ à Neomagensi Pace per triginta & ampliùs annos, ad referendas memorabiliores Europæ actiones, quàm artificiosissimè exsculptæ sunt; animum adjecit & huic apprimè quidem laborioso, caro, ac innumeris propè difficultatibus obnoxio operi, decrevítque exactum prorsus syllabum omnium Romanorum Pontificum à Divo Petro usque ad hodiedum sedentem *Clementem XI.* porrectum in Numis ex auro, argento, cupro, aut stanno Anglico, ità erudito Orbi proponere; ut ex una parte, minimè levibus impensis, curâ, ac industriâ, tum ab ipsa Urbe Româ, tum securis quibusdam locis aliis procuratæ ducentorum quadraginta septem Christi Vicariorum germanæ Effigies, à præstantissimis per omnem Germaniam Artificibus ad vivum elaboratæ incurrerent in oculos: ex altera verò Numi parte succincta Inscriptio aliqua brevem synopsin vi-

tæ à quolibet Pontifice actæ, locum Nativitatis, Familiam, Parentes, Officia priùs gesta, annum, quo ad Pontificatum evectus, mensem etiam, & diem, quô eo juxtà, ac vitâ defunctus, maximè præcipua utroque in Regimine molimina, merita, constitutiones, virtutes, ædificia, ac notabiliora quædam exhiberet.

Ad exactam recensitorum capitum, ac qualitatum necessariarum collectionem nec labori parcitum, nec impensis est; eóque omni collimatum industriâ, ut libri cum primis optimorum quorumque Historicorum, qui de Romanis Pontificibus unquam scripserunt, ad manus forent. Fueruntque ab assumpto ad opus hoc conficiendum Amico plùs quàm sexaginta Authores variis è Bibliothecis, ac doctis Literatorum scriniis collecti, qui lucubrationes suas partim de omnibus Divi Petri Successoribus, partim de Pontifice uno & altero in particulari, erudito prælo subdidêre: partim verò in Historiis suis universalibus, aliisque doctis monumentis accuratiorem quorundam mentionem inseruerunt, suásque bene perpensas, nulli tamen unquam præjudicio futuras, doctas cogitationes æternùm victuris chartis concrediderunt. Authores certè hi (quorum exactus hîc adjungi potuisset syllabus, nisi desiderata in Introductione hac brevitas interdixisset) non obiter tantùm pervoluti sunt, sed attento inprimis lecti, ac relecti oculo, discordantes singulorum

opinio-

opiniones examinatæ, controversæ quæstiones sibi invicem oppositæ, & quasi ad bilancem expensæ, observata præcipuè alterutri sententiæ conciliata à Summæ Sedis approbatione Authoritas, & ubi hæc neutri adhuc accesserat; non tantùm major, sed sanior alterutri faventium pars ducta in considerationem: actúmq; profectò hoc eò majori contentione est, quò sub ipsum planè conatûs hujus initium animadversum clariùs est, etiam apud optimos quósque Catholicos, probatósque Historicos non levem sæpiùs repertam discrepantiam tum in describenda sibi invicem succedentium Pontificum serie, tum etiam in Nominibus, & assignando numero eorum. Illud in comperto est omnibus, quod Romanos Pontifices aliqui pauciores, alii plures numerent: quidam non nisi ducentos quadraginta quinque recensent, alii cum Baronio ducentos quadraginta septem computant: imò nec desunt, qui ducem Onuphrium Panvinium secuti ducentos quinquaginta & unum in Petri Cathedram reponant. Nec minor inter eos controversia circa singulorum Nomina, dum unum eundémque Pontificem, quem isti *Donum* appellant; illi nominant *Domnionem*: dúmque aliqui successorem *Joannis VIII. Constantinum* fuisse contendunt, alii illi substituunt *Martinum*. Multis certè Magni *Sylvestri* Antecessor audit *Miltiades*; ubi plures tamen eum *Melchjadem* compellatum

 affir-

affirmant. In ipsâ certè Personarum distinctione, & servato succedendi ordine perimmanè disconveniunt. Aliqui ex *Cleto*, & *Anacleto* unam eandémque personam efficiunt; quos tamen diversos fuisse Pontifices evincunt alii. Quidam *Clementem* anteponunt *Lino*, licèt communis propè omnium consensus eundem tam post *Linum*, quàm post *Cletum* sedisse asseveret. Amica hæc Authorum inter jurgia controversiarum omnium facilè Princeps in eo versatur, quòd in tam diversas abeant sententias circa adijciendum numerum huic, vel illi Nomini, quo Pontifices plures jam fuerant insignitì. Eundem certè Universalis Ecclesiæ Pastorem, quem Nominis hujus undecimum scribunt aliqui, isti duodecimum nominant, alii decimum tertium, imò & decimum quartum nominari debere contendunt. Uno *Joannis* in nomine, quod reliquorum omnium creberrimè in Petri cathedra enituit, exemplum se se offert luculentum.

Tot hinc exorta à vero aberrandi pericula, ut à præsenti opere suo removeat pleniùs de hoc adhuc in tempore commonefacta laudatissima præmemorati Domini Caspari Theophili Lauffer industria, ac conatus prorsus eximius erudito Orbi omnibus numeris absolutum opus in Memorialibus his Numis suis exhibendi; nihil antiquius duxit, quàm de amico aliquo, eóque studii Historici Zelote sibi etiam peregre

prospi-

prospicere, ac post jam incisos formis complures Sanctos, ac proprio sanguine purpuratos, at nondum ad dubios numeros, & Nomina pertingentes primorum seculorum Pontifices, in Amici hujus maturam disquisitionem, curam, ac industriam reponere reassumendum inprimis studium conficiendi exactioris alicujus Catalogi Pontificiæ Successionis, dein & laborem examinandi singulorum Nomina, ac Numeros, corrigendi deficientes à veri norma typos, singulísque in lucem adhuc mittendis formis de nova providendi inscriptione. Liberalissimè certe sumptus, eósque minimè exiles obtulit prænominatus Dominus Inspector rei Monetariæ, etiam ad erroris alicujus nudam suspicionem tam ex sculpendis, quàm sculptis jam Formis aliquot penitus abolendam, ne jota aut apicem erroneum aliquem, etsi unius fortè incisoris incuriâ, subingressum hoc præclaro adeò in molimine sustenturus.

Hoc rerum in statu adscitum operis hujus executorem prima omnium detinebat cura, ut adminiculo supra memoratorum Librorum ex diversis Bibliothecis perquam liberaliter commodatorum (ubi specialiter dilaudandum venit promptum libris suis succurrendi studium Reverendissimi, ac Perillustris D. Bernardini Gentilotti ab Engelsprunn, Canonici Tridentini, ac Decani Lincensis) in originem, ac causam principem inquirat solertiùs, à qua tot di-

 versæ

versæ circa Nomina, Numeros, ac Successionem sententiæ primitus promanârunt. Post bene perpensa occurrentium causarum complurium momenta detectum facili negotio est, fontem mali hujus literarii à malo fluxisse physico, ab aliquot nempe in Sedem Romanam violentè intrusis, ac ab Ecclesia nunquam acceptatis Antipapis, quos Authores aliqui in Catalogum Romanorum Pontificum inseruêre licentiùs, alii cautiùs omisêre. Et aliqui quidem ex istis Pseudo-Vicariis selegerunt pauculos, alii indiscriminatim posuêre omnes: alii rursus, atque hi omnium optimè manifestos æquè Pseudo-Pontifices, ac quibusdam dubios excluserunt, seriémq; Successionis, Numerorum, ac Nominum per solos legitimos Petri Successores deduxerunt; non sine magno à prioribus discrimine; sed simul non sine gravi hinc exortâ confusione apud lectorem veritatis studiosum, qui singulis Pontificibus adscriptum Sedis æquè, ac gesti Nominis numerum, virtutes ac præclara gesta non poterat sufficienter distinguere, dum de unâ, eâdemque sæpè personâ tam contrariæ ex libris eliciebantur relationes, ut, ubi apud eos, qui veros Pontifices commiscebant falsis, sub certi Nominis numero minùs laudabilem illius Pontificis invenit memoriam; sub eodem & Numero, & Nomine apud eos Scriptores, qui solos indubitatos suo inseruêre catalogo, ac eorum in recensione longè diversam tenuêre Se-

riem,

riem, tam præclara, insignia, ac ipsa æternitate digna opera, & virtutum concatenatarum syllabum invenerit. Unó, eodémque in Pontifice legitimi æque, ac intrusi occurrebat compellatio: dúmque de illo afferebantur dotes tabulis etiam gemmeis consignandæ; de isto, eodem prorsus sub numero, non nisi indecora quælibet, ac æterno silentio obliteranda invitis prope oculis legebantur. Exemplo deserviat Nomen *Benedicti X.* Istud in catalogo primorum illorum veros à falsis non satis feliciter discriminantium appropriatur violentè intruso alicui, ab Ecclesiâ repudiato, ambitioso, ac indocto homini; dum tamen in posteriorum, eorúmque accuratiorum Authorum ordine, ejusdem *Benedicti X.* nomine insignitur ille, ab omnibus ingenti cum jubilo exceptus eximius Pontifex, & Pastor apprimè Bonus, ex Religione S. Dominici quàm auspicatissimè assumptus. Hoc uno certè ex capite, complures Historiarũ amatores tam lubricâ Numeri, & Nominis identitate seducti, post exactos etiam in Historico studio annos, in deviis meris, & perpetuâ caligine se se ambulâsse recognoscunt.

Huic tam certo aberrandi periculo ut quidam se subducerent certiùs; mediam viam aliquam, eámque suâ quidem opinione Regiam elegerunt. Isti laborem suum ibi incipientes, ubi primitus Nomen occurrit cujusdam dubii, aut certè ab omnibus rejecti Antipapæ, quod

tamen etiam postea aliquis ex legitimis Pontificibus sibi elegit, hujus posterioris Nomen duplici addito numero efferebant: ita quidem; ut horum prior edoceret nos, quotus hujus nominis Pontifex sit vocandus aliquis respiciendo solos Pontifices legitimos, qui hoc Nomen gesserunt: alter verò numerus indicabat, quotus dicendus foret, si computus ineatur Pontificum æquè agnitorum ab Ecclesia, ac ab eâ rejectorum, qui Nomen hoc seu in baptismo, seu impositione propriâ retulerunt. Horum in sententiâ dum Numo *Bonifacii VIII.* addita hæc subscriptio: *Bonifacius VII.* aliàs *Bonifacius VIII.* Sic legendum, & intelligendum Historico. *Bonifacius*, qui quidem tantùm septimus est ex Pontificibus legitimis, qui *Bonifacii* fuerunt compellati; quia tamen post *Benedictum VI.* intrusus aliquis, ac verè detestabilis Antipapa se jam antehac *Bonifacium VII.* scribi, ac nominari voluit; ad evitandam futuram ex septimo hoc numero confusionem, iste verus Papa in suis subscriptionibus *Bonifacii VIII.* nomen sibi adjecit.

Talem duplicatum numerum apud Nomina variorum Pontificum, *Benedicti, Stephani, Martini, Felicis, Bonifacii, Joannis*, & aliorum aliquot ipse adeò Eminentissimus Baronius, Ciaconius, Cherubinus, Ott, & postremis his temporibus Balthasar Francolinus cum pluribus aliis adhibuerunt. Quia tamen compertum

pertum, quod etiam hac ſcribendi methodo non quilibet Lector extra omne dubitandi, aut aberrandi periculum ponatur; nec etiam adſcititia hæc Numeri conduplicatio fili Ariadnæi vices ſubibat, quod ex Labyrintho hoc expediret quemlibet; inſuper & animadverſum, quòd his non obſtantibus apud eruditiores nova rurſus exorta controverſia, ac uni eidémque Pontifici non jam duplex ſui Nominis Numerus adjectus ſit; ſed eum & triplicare neceſſum fuerit; ut patet in Joanne hujus Nominis penultimo, cui aliqui, iique notæ non ultimæ Hiſtorici appoſuère ſequentia: *Joannes XIX.* aliàs *XX.* dictus *XXII.* Eundem triplicis numeri tenorem, etiam apud *Joannem* hujus Nominis ultimum obſervârunt. Sed cum & hoc etiam ad declinandam omnimodam incertitudinem, & confuſionem aut parum, aut nihil conducere videbatur, acceſſiſſétque ſimul & illud, quòd hi duplices, ac ſæpe triplices numeri in præſentibus Numis Pontificiis adhiberi non potuiſſent ſine gravi characterum aliàs hîc uſurpatorum inæqualitate; ſui muneris eſſe credidit ſupra memoratus Numorum horum Pontificiorum, ac tam inſignis operis monetarii Director proſpicere de medio aliquo, ac methodo, vi cujus omiſſis duplicatis iſtis numeris, juxta ac Antipapis, ſincera, ac indubitata quædam legitimorum Romanorum Pontificum enumeratio juxta receptum probatiſſimorum

Authorum ordinem, ac calculum posset exhiberi, & simul annotari in hoc sine ullo incurrendi erroris metu, quotus quisque hujus vel illius Nominis Pontifex uno duntaxat certo sub numero veniat compellandus. Et hâc quidem ex ratione, non sine labore, ac disquisitione accuratiori multiplici ab eo confecta est, in apressa sub finem tabellâ reperibilis 247. Pontificum Romanorum series, quæ cum editis totidem Numis Pontificiis quàm accuratissimè concordat.

Ad meliorem autem successionis hujus Pontificiæ, & inscriptionum ex alterâ Numi parte appositarum captum, ac perfectionem, placuit in præsenti Introductione aliquas necessarias propè animadversiones attexere, & eo quidem duntaxat ordine, quo ex calamo profluxêre.

Inter Nomina Pontificum tam variè ab Historicis citari solita non postremum certè Nomen *Benedicti* est. Circa hoc præsenti in opere observandum venit, quod post novem jam æri incisos hujus Nominis Pontifices, nos neutiquam post *Stephanum X.* cum quibusdam aliis posuerimus *Benedictum X.* qui duntaxat Antipapa fuit: hoc tamen non obstante Pontificem centesimum nonagesimum sextum nominavimus *Benedictum XI.* & non decimum, ut quidam alii: cùm pius hic Pontifex optimè gnarus, quod ille post *Stephanum X.* violentè intru-

intrusus *Benedictus* se decimum hujus Nominis Pontificem jactaverit; ad præcavendam hinc facilè enascituram confusionem in editis à se Bullis, ac Instrumentis publicis se *Benedictum XI.* compellârit.

Idem prorsus contigit apud eos Pontifices, quibus Nomen *Bonifacii* inditum. Omissus ideò Pontificiis his in Numis *Bonifacius VII.* quia hoc monstrum hominis contra jus fasque omne Petri Cathedram impiè quidem involavit, nunquam tamen ab Ecclesià Romanus Pontifex agnitus, aut acceptatus fuit. Cùm tamen sub ejus Tyrannide potiùs, quàm Regimine decreta aliquot, etsi invalida, & jure abolita emanârint in publicum, in quibus ille se *Bonifacium VII.* nominaverat: memor hujus Pontifex centesimus nonagesimus quintus ex Illustrissimà Caëtanorum prosapià oriundus, postquam sub initium Regiminis *Bonifacii* Nomen assumpsit, licèt juxta seriem legitimorum Pontificum hujus Nominis septimus tantùm dici debuisset; unius declinandæ confusionis causà, quæ ob commune sibi cum supranominato infami Pseudo-Pontifice, aliàs Francone dicto, & Nomen simul & Nominis numerum oriri potuisset apud posteros, *Bonifacium VIII.* se scribere maluit; sicut & uno ab inde evoluto seculo Cardinalis Petrinus Thomacellus, ubi ad Pontificatum evectus est, *Bonifacius IX.* dici voluit, & neutiquam *Bonifacius VIII.* Li-

cèt

cèt neuter eorum deteſtando illi *Bonifacio VII.* locum in catalogo Pontificum exhibuerint, ſed tam ipſum, quàm nefaria ejus acta publicè condemnârint. In Numis his itaque nullus *Benedictus X.* nullus *Bonifacius VII.* Benevoli Lectoris oculos incurret, & tamen hoc non impediente, poſt *Benedictum IX.* ſtatim *Benedictus XI:* poſt *Bonifacium VI.* immediatè *Bonifacius VIII.* ſine ullâ etiam additâ numeri duplicatione reperietur.

Plurimum difficultatis, incertitudinis, ac perturbarionis propè innumeræ attulit Nomen *Joannes*, quod unum ex omnibus hactenus Pontificibus plurimis fuit commune; dum æquè res ab eo geſtæ, ac ipſa ſeries, numeri, & effigies apud potiſſimos Hiſtoriæ Pontificiæ ſcriptores diverſum adeò tenuêre ordinem, ut nihil propè communius, quàm ut inter *Joannes* hos unus alterius loco veniat tam in partem vituperii, quàm etiam laudis. Aliqui certè tantùm viginti & unum *Joannem* enumerant, dum tamen alii viginti duos, alii rurſus viginti tres adferunt; nec etiam deſunt Hiſtorici, qui viginti quatuor hujus Nominis Pontifices exſtitiſſe aſſerant; dum apud hoc præcipuè Nomen, tam error, & negligentia aliqua Authorum, geſta ac nomina à ſe invicem non benè diſcriminantium, quâm audaciora, ac pœnæ jure obnoxia figmenta aliqua, & clariùs juxtà ac veriùs loquendo de colore, fundamento

ſuo

ſuo deſtituta, & apud ipſos etiam aliàs minùs æquè Romanæ Sedi addictos Hiſtoricos pridem jam de falſitate convicta putida mendacia aliquot ſe ſe licentiùs immiſcuêre.

Verùm, ut poſtremorum horum, qui omiſſo etiam aliquo legitimo hujus Nominis Pontifice computum ſuum ad vigeſimumquartum numerum extenderunt incautiùs, nulla habenda ratio, utpote qui eidem omnino plauſtro ligna curva, & recta indiſcriminatim impoſuêre, id eſt Legitimos Chriſti Vicarios commiſcuêre illegitimis: illi autem, qui in ſuâ aliàs ſatis accuratâ ſerie *Joannem* tantùm unum ſupra viginti ſediſſe aſſerunt, non leviuſculè aberrant in hoc, quòd poſt *Benedictum VII.* cujus Regimen incidit in annum Chriſti 975. tantùm duos *Joannes* ſibi invicem ſucceſſiſſe referant, decimum quartum videlicet & decimum quintum; cui immediatè ſubjunxerunt *Gregorium V.* Germanum, eúmque natum Ducem Saxoniæ: cùm tamen, ut clarè videre licet apud Ciaconium, & quoſdam alios, adhuc ante iſtum *Gregorium* tertius aliquis *Joannes* immediatè duobus prioribus ſibi agnominibus ſuccedens, videlicet *Joannes XVI.* fuiſſet collocandus. Hic porrò error inde promanâſſe creditur, quòd Authores illi annos Regiminis *Joannis XV.* & hujus poſterioris *Joannis XVI.* propter prioris brevem valde Pontificatum diſtinguere ignorârint, & ita duos ejuſdem Nominis Pontifices

in

in unum conflârint. Ob hanc incuriam necessitate adducti sunt, ut *Joannis XVI.* nomen primò in Pontificem centesimum quadragesimum quintum rejecerint, dum tamen iste, cognomento Siccus dictus, in omni veritate *Joannes XVII.* fuisset compellandus.

Scopum omnium optimè attigêre illi, qui etiam adjecto hoc, ab aliis malè prætermisso *Joanne XVI.* tantùm viginti duos hujus Nominis legitimos extitisse Pontifices pluribus argumentis manifestè evincunt. Et istos nos quoque in præsentibus Numis memorialibus sequi decrevimus. Quocirca, etsi post novendecim jam â nobis adductos *Joannes*, sub initium Pontificatûs sui idem nomen assumens *Petrus Hispanus*, vitandæ confusionis causà, nullatenus *Joannes XX.* sed *XXI.* dici sustinuerit, non alio inductus motivo, quàm quod Pseudo-Pontifex ille, *Joannes Archidiaconus* in quibusdam invalidis, & pridem repudiatis Bullis, ac Rescriptis se *Joannem XX.* nominare attentârit. Ritè itaque in opere hoc numario prædictus *Petrus Hispanus*, qui fuit successor *Hadriani V.* compellatur *Joannes XXI.* ille verò, qui post *Clementem V.* sedit, *Joannes XXII.* & postremus tandem hujus Nominis, qui priùs *Balthasarem Cosam* se scribebat, à nobis *Joannes XXIII.* nominatur. Omnes tamen *Joannes* hi propter justissimam omissionem Antipapæ illius *Joannis XX.* in præsenti opere tantùm

viginti

viginti duos Numos hoc nomine insignitos conficere videbis.

Avocant hîc & *Leones* calamum. Monendus & circa hos benignus lector est, quòd magnorum virorum quorundam in Historico studio apprimè eruditorum insistendo vestigiis, datâ operâ in his Numis omissus sit *Leo VIII.* qui ad placitum Imperatoris Ottonis ab adhærentibus ei Cardinalibus, deponendi Pontificis à se priùs adorati incapacibus, contra *Joannem XII.* & Successorem ejus *Benedictum V.* per violentiam intrusus est, & indubitatus Antipapa per omnes annos Regiminis horum duorum legitimorum Pontificum permansit. Non quidem hîc silentio prætersire cupimus, quòd unus & alter aliàs non contemnendus Historicus hunc *Leonem VIII.* non obstante ejus in schismate hoc exitiabili retento Pseudo-Pontificatu in justam seriem Romanorum Pontificum reponere non dubitârit: idque eo sensisse videtur ex capite, quòd post defunctum Hamburgi in Germaniâ *Benedictum V.* per menses aliquot hic *Leo VIII.* tanquam legitimus Pontifex in Petri cathedrâ consedisse feratur.

Quia tamen hoc ipsum plurimi inficiantur, & prænominatus *Leo* non tantùm viventibus illis ab Ecclesia acceptatis Pontificibus absolutè nullus, sed etiam posteriore è vivis sublato, non nisi valdè dubius Pastor extitisse convincitur; minimè consultum fore duximus,

cum cæteris à nobis allatis vel propter ipsam legitimam electionem, vel saltem Ecclesiæ acceptationem indubitatis Petri Successoribus improvidè inserere; sed potiùs visum est eum alto silentio præterire. Non tamen obstitit hoc, quin post septem jam adductos hujus Nominis legitimos Pontifices, justo catalogo Sedis Romanæ insertus Sanctus ille Alsatiæ Comes *Bruno de Dachsperg*, cùm in D. Petri cathedram omnium cum plausu subvectus *Leonis* nomen sibi adscivisset, ex omnimodâ paritate adductarum rationum, nullatenus *Leo VIII.* sed *Leo IX.* voluerit compellari.

Non absimili controversiæ locus inventus in Nomine *Stephani*; in quo antiqui juxtà ac recentiores Historiographi minimè inter se conveniunt. Aliqui novem hujus Nominis Pontifices, alii decem extitisse contendunt. Nec eruditæ disceptationi huic occasionem præbuit Antipapa aliquis, sed legitimè electus, ac à tota Ecclesia acceptatus, isque in serie Pontificum nonagesimus quartus Christi Vicarius *Stephanus II.* quem aliqui cùm immediato suo, atque ejusdem etiam Nominis successore *Stephano III.* confundere solent, sicque ex duobus unum facere: alii verò apprimè gnari, quòd posterior iste *Stephanus III.* totis quinque annis Ecclesiam rexerit, atque adeò à priori illo *Stephano*, qui unicum tantùm triduum ab electione vixit, omnino distinguendus veniat; adhuc tamen

tridua-

triduanum hunc à reliquorum Romanorum Antiſtitum ſerie excludendum judicant, quia ante conſtitutum Coronationis diem vivere deſiit; atque ideò primò ſucceſſorem ejus, *Stephanum II.* nominant, & non *III.* prout alii conſueverunt. Atque hunc ſemel à ſe determinatum, in re quidem verè erroneum numerum etiam in aliis *Stephanis* ſibi duxêre obſervandum; etſi non deſint, qui beneficio adducti duplicati numeri, vel additione conſueti ſibi termini, *dictus*, aut, *aliàs*, emendare conentur. Nos hîc potiorem partem ſequimur, ac utrumque *Stephanum* ſuo quemlibet Numo expreſſum, in debitâ Nominis, & ſucceſſionis ſerie collocamus. Neque enim ille, Triduanus etſi Pontifex, ac ante Coronationem defunctus, excludendus videtur è catalogo Pontificio; cùm quilibet eum præcedentium ac ſubſequentium Summorum Romæ Antiſtitum illicò à validâ declaratâ, & acceptatâ ſui electione, Dignitatem æquè ac Nomen Pontificis, etiam ante coronationis ſolemnia ſibi adjecerit.

Quod Nomen *Martini* concernit pluribus Chriſti Vicariis commune:, dignum animadverſione eſt, quòd inter puncta Hiſtoricis etiamnum hodie controverſa iſtud recenſeatur. Multi enim in eo deſudant impigrè, ut quà ratione, quà authoritatibus perſuadeant, quòd centeſimus undecimus Pontifex *Conſtantinus Marinus I.* & centeſimus trigeſimus ſecundus

Marinus II. sit nominatus: dum econtra evincere conantur alii, quòd hìc duntaxat aliquis casu irrepens error typi, intervenerit, quem in antiquis manuscriptis aliquot, fortuitò omissa littera T. causavisse videtur. Firmi enim persistunt illi hac in sententia, quòd prior ille nullatenus *Marinus I.* sed *Martinus II.* posterior verò non *Marinus II.* sed *Martinus III.* scribi debuisset. Quod ipsum multis tantò credibilius videtur, quò clariùs est, quòd sine ullo apud ipsos etiam adversarios adducto *Martino II.* & *III.* uno tantùm præcedente *Martino I.* nihilominus dein centesimus nonagesimus primus Pontifex, illicò *Martinus IV.* & non *II.* postremus verò, ísque ducentesimus decimus in omnibus suis Decretis Bullis, ac Brevibus se *Martinum V.* & non *III.* subscripserit. Quia tamen ante plenè perfectas animadversiones has, & accurata singulorum Nominum, ac Numerorum in his Numis occurrentium examina in aliquibus exemplaribus Nomen *Marini*, jam utriusque Pontificis propriæ formæ casu incisum fuit, & potior numerò, etsi non simul & tutior pars *Marinos* illos nominat, in re tam controversâ nihil necessariò innovandum duximus, credentes sufficiens adhuc remedium futurum; si simul etiam appropriati ab aliis utriquè huic *Pontifici* Nominis *Martini II.* & *Martini III.* in præsenti inductione mentionem inijciemus.

Non multùm à doctâ hâc controversiâ

abludit

abludit & altera, quæ acies calamorum Historicorum collidit inter se, propter numerum eorum Pontificum, quibus Nomen *Felicis* obtigerat. Præscindendo etiam à postremo illo *Felice V.* antea *Amadæo Sabaudo* dicto, ut indubitatô prorsus Antipapa, aliqui tres, aliqui quatuor eorum adducunt. Alii, qui & hìc viam mediam invenire satagunt; post omissionem trigesimi octavi Pontificis *Felicis II.* qui prædecessor *Damasi* fuit; apud illum *Felicem*, qui post *Simplicium* electus, rursus ad suam conduplicationem Numericam confugiunt, tanquam ad sacram anchoram aliquam, periclitanti veritati sæpiùs (ut illi quidem asserunt) non inutiliter adhibitam; & sic ponunt: *Felix II. dictus III.* id est: *Felix*, qui in re Secundus tantùm hujus Nominis Legitimus Pontifex fuit, ab aliquibus tamen Tertius numeratur.

Causa hujus apud nonnullos controversæ successionis ipsissimus ille supra memoratus antecessor *Damasi* erat. *Felix* iste ab aliquibus Arianis, tunc Romæ rerum potitis, adhuc vivente *Liberio* contra datam fidem impiè intrusus, Pseudo-Papa ab orthodoxis habitus, ac ita ab antiquis scriptoribus in tenendâ successione Pontificiâ communiter omissus est: dum econtra alii primum illius ingressum liberè quidem damnant, nec tantùm illicitum, sed etiam invalidum pronuntiant; simul tamen adijciunt, quòd ipse *Felix* hanc præmaturam substitutio-

nem, vero Pontifice tantùm in exilio constituto, non probaverit, & sponte suâ se ab omni Arianorum communione plenè separaverit: deinde verò post inauditum Romæ, & passim creditum *lapsum Liberii*, ab Ecclesiâ capitis sui putatitiam defectionem ingemiscente ultroneè acceptus fuerit. Quapropter etiam Viri quique clarissimi, & accuratissimi rerum Pontificiarum Scriptores illum ceu legitimum Successorem Petri, & ob defensionem fidei Martyrii Laureolâ donatum Christi Athletam propalàm venerantur. Ipse certò longè eruditissimus *Cardinalis Robertus Bellarminus*, *Anastasius*, *Ado*, *Beda*, *Notkerus*, *Usnardus*, *Theodoretus*, *Platina*, *Binius*, *Victorellus*, *Ott*, imò & *S. Gregorius*, ac correctum Romanum Martyrologium expresse illum nominat sanctum Pontificem, ac Martyrem, qui propter strenuè defensam unicè salvificam Catholicam fidem ab Ariano Imperatore Constantio suâ è Sede deturbatus clàm in Urbe Cerâ decollatus est.

Non quidem ignoratur quòd de Ecclesiasticâ Historiâ optimè meritus Cardinalis Cæsar Baronius aliquamdiu alienus fuerit ab opinione hâc; imò, dum propter adductas rationes, ac motiva partis contrariæ agebatur sub Gregorio XIII. de Nomine hoc delendo; Eminentissimus Baronius scriptum benè copiosum & nervosum in parato habuit, adversæ parti pro Achille deserviturum; at quoniam in ipso pervigilio huic

Sancto

Sancto Felici aliâs dicatæ Lucis Nomen Pontificis jam jam illi derogandum foret; mirabiliter adeò ordinante Divinâ Providentiâ in ipsâ Romanâ Basilicâ refossus fuit Sarcophagus aliquis, in quo expressis verbis legebatur, quòd in eo requiescat *Corpus Felicis II. Papæ & Martyris*: quo viso supra memoratus Cardinalis Baronius suâ recessit à sententiâ, & impugnatæ à se hactenus ultroneè adstipulatus est, ac postmodùm in Martyrologii Notis verè *S*anctum Felicem hunc legitimis Pontificibus liberè accensuit: quod & nos in Numis his egimus, & non tres, sed quatuor *Felices* absque omni duplicatione numeri spectandos exhibuimus.

Atque hoc omne id, quod tam ipsum legitimorum Pontificum computum, quàm rectè ordinatam eorum successionem, nomina, & accrescentem horum numerum videtur concernere, ad declinandos errores, & præcludendam facilè suborituris dubiis viam in præsenti inductione suis fundamentalibus rationibus exactè stabilitum est, simul & motiva adjecta, cur in controversis etiam opinionibus una alteri à nobis præposita fuerit. Ex quibus omnibus prudens Lector facilè conijciet, quòd præsens Numorum Memorialium combinatio, ac ad Historicum filum ductæ seriei accurata constructio, non simpliciter ab obviis tabellis, aut aliis libris mutuatus, & facili impendio de Typo in Typum translatus conatus, ac temporis distra-

ctio sit; sed quòd ingens labor, & post magnam, ac multiplicem tot authorum lectionem, ac relectionem, disquisitiones, speculationes, & examina multum sanè temporis, ac sudoris sibi exposcens molimen fuerit, ut in tot tantísque controversis quæstionibus, ac oppositis Authorum in Ecclesiasticâ Historiâ facilè Principum sententiis maturum, ac impartiale judicium feratur, unúmque disquiratur ab altero, quò inviolatæ veritati pro exigentiâ simul, ac viribus satisfiat.

Sed vix laboriosus adeò conatus ad finem suum deductus est, dum post confectam, ac benè examinatam seriem successionis Pontificiæ, eam respiciens computus temporis, & Ecclesiastica Chronologia novum iterum facessebat negotium, ac novis identidem curis, ac laboribus usque ad aures, ut dici amat, tenuit occupatum. Profectò penes plurimos alios etiam ipsissimi illi Authores aliqui, quorum Chronologicam partitionem à principio incepti moliminis hujus Pontificii, ceu normam quandam infallibilem tutè retineri posse aliquibus visum est, tam in tempore electionis Pontificiæ, quàm in annotatione diei, mensis, & anni, quo Pontifices singuli è vivis exempti sunt, incidêre in errores quosdam palpabiles, dum è tenore ducti ab iis computi refertur sæpè tempus obitûs eum in annum, quo nondum ad Pontificiam Dignitatem evecti fuerant, & sic sæpè citiùs aliquis successo-

rem

rem suum nancisci debuisset, quàm ipse alteri datus sit successor. Gallicus Scriptor Du Molinet, qui à *Martino V.* usque ad *Innocentium XI:* elegans suum opus perduxit, ac sub cujuslibet Pontificis Regimine editos Numos Memoriales sollicitè conquisivit, longè majorem diligentiam in numerandis, & accuratè delineandis his Numismatibus Pontificum, quàm in computo gesti ab iis Regiminis adhibuisse notatur. Nec minùs in illo, etiam aliàs intuto, & meritò Romæ librorum prohibitorum catalogo nunc inserto Joanne Palatio, tam inæqualiter combinati dies, menses, & anni recensentur, ut graves isti & sæpiùs repetiti errores non possint profectò in meros errores Typi refundi.

Nunquam quidem eorum partes amplecti lubuit, qui chronologiam Eminentissimi Cæsaris Baronii, quibus nescio è motivis, penitus velle evertere videbantur. Quo majori tamen contentione laboratum est, ut tanti Authoris non recedatur à computo, eò sæpiùs animadversum, quòd ab Authore hoc præstantissimo, tam in Electione, quàm designando obitûs tempore, si non ipsi anni, saltem menses, & dies determinati intacti permanserint. Quare, dum ex puro hoc fonte Historico plenam horum notitiam haurire non licuit, illi non vulgari labore, & curâ ex diversis aliis (quamvis nec vel sic omnes planè haberi poterant) colligendi fuerunt, & propter commune Authoribus pluribus

ribus contradicendi studium, & raró admodùm notatam convenientiam, diversa erigenda fuerunt systemata, ac computi temporum, opponendi sibi invicem Profani, & Ecclesiastici Fasti, ac Historiæ, maturo judicio id eligendum, quod è contrariis adeò opinionibus & sententiis majori fultum authoritate, ratione & congruentiâ, atque hinc omnium maximè credibile videbatur. Atque hoc quidem in puncto, nec labori, nec industriæ ulli parcitum, ut pretiosum hoc opus etiam in hac parte ad omnimodam pertingat perfectionem.

Et ut tandem aliquando digrediamur ad propositas ex altera Numismatum parte succinctas Inscriptiones; quæ in hoc tam pulchro Numario corpore immortalis animæ vices subire videntur: optandum foret quàm maximè, ut ad bene dignoscendam Naturam, ac egregias qualitates earum, tam apud plenam Numorum horum collectionem, quàm eorum etiam singulos jugiter ante oculos habeatur brevissima illa subscriptio, quæ in primo, eóque principali Numo se se spectandam indulget. In hoc post effigiata alterâ ex parte Pontificiæ Dignitatis insignia, in Tiara triplici, & decussatim sibi impositis geminis clavibus exhibita, ex parte adversâ, quasi in scuto magnificè exornati propylæi huic pulchro, & pretioso operi destinati, proponitur compendiosa omnium spectandorum notitia, edocetúrque Lector Benevolus, quod

quod nihil aliud hîc inveniendum, quàm Sanctæ Sedis Romanæ Æterna Memoria: accurata videlicet Pontificum Historia, in Numis Memorialibus ex auro, argento, cupro, aut etiam stanno Anglico facilè comparanda. *Historia* inquam, & non inane quoddam somnium, aut figmentum otiosum aliquod. Et Historia quidem accurata, quæ ex tam multis, iisque industriè examinatis relationibus conquisita atque ad exactam germanæ veritatis normam constructa, sine additamento ullius incertitudinis animum & oculos possit recreare.

Non levis quidem erat impendii sine graviori aberrandi periculo tam intricatam ac lubricam omninò semitam audere percurrere, tot inter ambiguos fluxus pervenire velle ad veram scaturiginem, aurum à scoriâ, verum à falso discriminare. Non cuilibet Historico calamo hîc tutò fidi poterat: tum non tantùm illi, qui ab orthodoxâ Romanâ fide alieni sunt, inter suas de rebus profanis Historias inconvenientias, & falsitates aliquas de rebus attexunt Ecclesiasticis; sed ipsi etiam Catholici scriptores rem non satis examinantes in materia de Romanis Pontificibus non rarò se nimis credulos exhibuerunt, ac non leviter sunt hallucinati. Notus ille Platina, qui tamen integrum librum de Vitis Pontificum conscripserat, sæpiùs lapidem offensionis in antiquo Vaticano invenit, in quod periculosiùs toto capite allidebatur. Martinus Polonus, etsi membrum sancti, ac Insign

Or-

Ordinis, quandoque in ſcriptis ſuis falſum pro vero venditabat. Sigbertus Gemblacenſis, & Marianus Scotus (ſi non, ut Magni Bellarmini fert ſententia, ab infidâ manu falſificati ſunt) cum Flavio Blondo, Nauclero, & quibusdam aliis, inanes captando rumuſculos ſæpiùs à vero aberraverunt. Ut alios tam recentiores, quàm antiquiores ſilentio præteream, ipſiſſimus ille Joannes Palatius, qui tamen quatuor tomos integros de Vitis Pontificum Innocentio XI. quintum verò Alexandro VIII. inſcribere attentavit, & in illis, ſaltem juxta tenorem Dedicationis ſuæ, ſatis accuratè & fideliter egiſſe videri vult, pluries calamum ſuum amarâ bili imbuit, & tam diſtortas, ac non ſatis diſquiſitas res in chartam conjecit, ut inventarum in his contradictionum quemlibet veritatis amatorem juſtè puderet. Ex quibus omnibus abundè colligere licet, quàm cumprimis arduum, ac difficile ſit, tot inter ſibi contrariantes opiniones, ceu devia inter & avia ad veritatis incorruptæ Viam Regiam eluctari, aurúmque hujus Divæ puriſſimum à ſcoriis tot, quibus undique obſitum, induſtriè expurgare. Hoc omne tamen Author hujus pretioſi, ac laborioſi operis adeò ſibi cordi ſumpſit, ut etiam poſt jam æri inciſas formas aliquot, dum primis in Exemplaribus aliquid à veritate vel modicè abludens (etſi numerus ſæpé, aut litera eſſet unica) detectum fuerat, cui tamen ſine inciſione novæ formæ remedium ferri non poterat; non curatis etiam ſumptibus

bus minimè exiguis de novà perficienda formà summè sollicitum se exhibuerit.

Nec istud premendum silentio: quòd hæc sanctæ Sedis Romanæ Æterna Memoria, & vera, ac succincta Pontificum Historia exhibeatur in Numis Memorialibus, ac, ut vocari assolent, Honorariis, ex auro, argento, cupro, aut stanno Anglico, quæ apud supra memoratum Dominum Casparum Theophilum Lauffer æquo pretio comparari possunt. Sed vel ipsissima hæc Historica exhibitio in meris Numismatibus ex tam pretioso metallo tam præclaro huic operi justæ defensioni esse posset contra omnes eos, qui, nescio quibus hirquis illud intuentes oculis, alicujus infelicitatis illud temerè coarguere non verentur, quòd in Numismatibus Pontificiis tantùm laudes & encomia, præclara facinora, virtutes & eventus commendatione dignos referat, adhærentes tamen iis nævos consultò prætereat; quasi omnes in iis effigiati Pontifices soles meri purissimi, nec humanæ fragilitatis vicibus unquam subjecti extitissent. Ad diluendam objectionem hanc in antecessum serviat, quòd quilibet etiam optimus Catholicus ultroneè fateatur, nequaquam omni defectu, & culpâ caruisse vitam, & mores aliquorum, qui in Petri Cathedram subvecti; atque eorum maximè, qui non per liberam electionem successerunt; sed contra jus, fásque omne, aut dolo, aut vi detestandâ intrusi sunt; ab Ecclesiâ tamen sæpiùs majoris mali vitandi

causâ

causà, & præcipuè ad declinandum facilè aliàs erupturum schisma tandem acceptati sunt. Siquidem nullus Catholicorum Romanam Ecclesiam Regno Cælorum attentat præponere, in quo licèt tertia pars Angelorum turpiter prævaricata sit, cœlum tamen cœlum permansit, & sedes Beatorum. Etsi itaque ex propè ducentis quinquaginta Pontificibus ipsa etiam tertia pars Petri Sede indigna, à præsumptuoso nimis calamo per summam impudentiam coargueretur, istud tamen eodem modo parùm imò planè nihil Ecclesiæ officeret, utpote quæ à capite suo Christo ipso edocta, dicta eorum, qui supra cathedram Moysis sederunt, & non facta esse sequenda. Quamvis etiam accurato planè in examine improbandorum actuum, in quos non electi solùm, sed intrusi Romani Pontifices improvidè prolapsi feruntur, totus quantus numerus, si non illaudabilium planè, saltem non planè bonorum successorum Petri, unà, non item & alterà vice per digitos iniri possit, ex quibus tamen omnibus ne vel unicus in doctrina fidei latum unguem à vero discessit.

Quòd autem non ipsi etiam nævi pauculi in qualibet inscriptione adducti sint, non poterit jure culpari is, qui causam hujus rejecerit in ipsam naturam, ac proprietates Numorum horum Memorialium, in auro, argento, aliovè non vulgari metallo excusorum, cùm Numi hi ex indole suà, & instructione insignium Authorum, qui de illis libros edidêre,

mera

mera monumenta honoris, aut memorabilia Euchariſtica, non autem indicia infamiæ, aut characteres ſpargendæ in poſteros calumniæ natos debeant continere. Profectò, dum in tam exiguo ſpatio, quod Numi hi Pontificii mole ſuâ planè exiles in alterâ parte exhibent, nullatenus omnia Acta laudabilia, aut functiones magis præcipuæ ſingulorum Pontificum pro dignitate exprimi poterant; dum etiam adhibitâ tenuiſſimâ, ac minutiſſimâ inciſione, non tantùm lineæ, ſed etiam ipſæ literæ numerandæ fuerant; labore propè indicibili non tantùm ſenſus cum ſenſu, ſed vel unâ literâ longiora verba, cum brevioribus commutanda; ut delecto ſemel charactere in conſtitutum orbiculare ſpatiolum aptè, ſed & legibiliter coacervari poſſint: dum, inquam, rebus præclaris adeò, iiſque ſanè plurimis adferendis obicem ponebat Numi parvitas; quilibet judicii defæcatioris vitio vertiſſet, ſi poſtpoſitis ſummè memorabilibus Pontificum meritis, omiſſis etiam paſſim receptis, laudabilibus, & veris geſtis, deſignatum eorum memoriæ ſpatium quibusdam eorum demeritis, aut fortè etiam commentis, ne dicam mendaciis, repleviſſemus.

Aurum, Argentum, & hujusmodi pretioſa metalla in Numis Memorialibus Sedes honoris, & veritatis ſunt, non calumniæ aut falſitatis. Accedit & illud, quòd in Numiſmatum horum inſcriptionibus ſæpiùs non appoſitum & illud fuerit, quod hactenus quidem à plu-

rimis

rimis creditum, ſed eruditioribus his noſtris ſeculis poſt ſagaciorem indagationem, & inquiſitionem accuratiorem non ſufficienter probari poſſe eſt demonſtratum. Nil hìc de lapſu *Marcellini*, nil de caſu *Liberii*: ſilemus hæc, quæ alii Magnis his Pontificibus communi propè errore appicta eſſe, volunt evincere: nec tamen ſilendo in negantium caſtra ſecedimus, minùs, exilitatis noſtræ conſcii, determinare præſumimus, quid in hac re ſit geſtum. Silemus duntaxat, quia videri poteſt ſaltem dubium. Accuratæ autem huic Hiſtoriæ Pontificiæ nihil modò inter ipſos orthodoxos controverſum adeò placuit adjungere, ſed illud ſolùm, quod intaminatæ veritati ſummè conſentaneum ex potiorum, & digniorum Hiſtoricorum fide poteſt demonſtrari. Ut propterea hoc pulchrum adeò monumentum Sanctæ Sedis Romanæ, tam in privatis conclavibus, quàm publicis Bibliothecis, quæ non minus Gazophylacia artium, quàm veritatis templa ſunt, debito cum honore aſſervari queat, Famámque ſervaturum ſit nullum laborem, aut impenſas reſpicientis Authoris. Sed & ſimul proſtabit in his monumentum Gloriæ erectum dulciſſimæ Patriæ noſtræ Inventionum feraci Germaniæ, in quà hoc in aliis Regnis, ac Provinciis nunquam hactenùs attentatum opus in verè *æternam Sanctæ Sedis Romanæ memoriam*, primam lucem aſpexit.

SERI-

SERIES PONTIFICUM ROMANORUM.

1. S. Petrus.
2. S. Linus.
3. S. Cletus.
4. S. Clemens I.
5. S. Anacletus,
6. S. Evariſtus.
7. S. Alexander I.
8. S. Sixtus I.
9. S. Telesphorus.
10. S. Higinus.
11. S. Pius I.
12. S. Anicetus.
13. S. Soter.
14. S. Eleutherius.
15. S. Victor I.
16. S. Zephirinus.
17. S. Calixtus I.
18. S. Urbanus I.
19. S. Pontianus.
20. S. Anteros.
21. S. Fabianus.
22. S. Cornelius.
23. S. Lucius I.
24. S. Stephanus I.
25. S. Sixtus II.
26. S. Dionyſius.
27. S. Felix I.
28. S. Eutichianus.
29. S. Cajus.
30. S. Marcellinus.
31. S. Marcellus I.
32. S. Euſebius.
33. S. Miltiades.
34. S. Sylveſter I.
35. S. Marcus.
36. S. Julius I.
37. Liberius.
38. S. Felix II.
39. S. Damaſus I.
40. Syricius.
41. S. Anaſtaſius.
42. S. Innocentius I.
43. S. Zoſimus.
44. S. Bonifacius I.
45. S. Cœleſtinus I.
46. S. Sixtus III.
47. S. Leo I.
48. S. Hilarius.
49. S. Simplicius.
50. S. Felix III.
51. S. Gelaſius.
52. Anaſtaſius II.
53. S. Simmachus.
54. S. Hormisda.
55. S. Joannes I.
56. S. Felix IV.

57. Bonifacius II.
58. Joannes II.
59. S. Agapetus I.
60. S. Sylverius.
61. Vigilius.
62. Pelagius I.
63. Joannes III.
64. Benedictus I.
65. Pelagius II.
66. S. Gregorius I. Magnus.
67. Sabinianus.
68. Bonifacius III.
69. S. Bonifacius IV.
70. S. Deusdedit.
71. Bonifacius V.
72. Honorius I.
73. Severinus.
74. Joannes IV.
75. Theodorus I.
76. S. Martinus I.
77. S Eugenius I.
78. S. Vitalinus.
79. Adeodatus.
80. Donus I.
81. S. Agatho.
82. S. Leo II.
83. S. Benedictus II.
84. Joannes V.
85. Conon.
86. S. Sergius I.
87. Joannes VI.
88. Joannes VII.
89. Sisinius.
90. Constantinus.
91. S. Gregorius II.
92. S. Gregorius III.
93. S. Zacharias.
94. Stephanus II.
95. Stephanus III.
96. S. Paulus I.
97. Stephanus IV.
98. Hadrianus I.
99. S. Leo III.
100. Stephanus V.
101. S. Paschalis I.
102. Eugenius II.
103. Valentinus.
104. Gregorius IV.
105. Sergius II.
106. S. Leo IV.
107. Benedictus III.
108. Nicolaus I.
109. Hadrianus II.
110. Joannes VIII.
111. Martinus I.
112. Hadrianus III.
113. Stephanus VI.
114. Formosus.
115. Bonifacius VI.
116. Stephanus VII.
117. Romanus.
118. Theodorus II.
119. Joannes IX.

120. Benedictus IV.
121. Leo V.
122. Christophorus.
123. Sergius III.
124. Anastasius III.
125. Lando.
126. Joannes X.
127. Leo VI.
128. Stephanus VIII.
129. Joannes XI.
130. Leo VII.
131. Stephanus IX.
132. Martinus II.
133. Agapetus II.
134. Joannes XII.
135. Benedictus V.
136. Joannes XIII.
137. Donus II.
138. Benedictus VI.
139. Benedictus VII.
140. Joannes XIV.
141. Joannes XV.
142. Joannes XVI.
143. Gregorius V.
144. Sylvester II.
145. Joannes XVII.
146. Joannes XVIII.
147. Sergius IV.
148. Benedictus VIII.
149. Joannes XIX.
150. Benedictus IX.
151. Gregorius VI.
152. Clemens II.
153. Damasus II.
154. *S.* Leo IX.
155. Victor II.
156. Stephanus X.
157. Nicolaus II.
158. Alexander II.
159. *S.* Gregorius VII.
160. Victor II.
161. Urbanus II.
162. Paschalis II.
163. Gelasius II.
164. Calixtus II.
165. Honorius II.
166. Innocentius II.
167. Cœlestinus II.
168. Lucius II.
169. Eugenius III.
170. Anastasius IV.
171. Hadrianus IV.
172. Alexander III.
173. Lucius III.
174. Urbanus III.
175. Gregorius VIII.
176. Clemens III.
177. Cœlestinus III.
178. Innocentius III.
179. Honorius III.
180. Gregorius IX.
181. Cœlestinus IV.
182. Innocentius IV.
183. Alexander IV.

184. Urbanus IV.
185. Clemens IV.
186. B. Gregorius X.
187. Innocentius V.
188. Hadrianus V.
189. Joannes XXI.
190. Nicolaus III.
191. Martinus IV.
192. Honorius IV.
193. Nicolaus IV.
194. S. Cœleſtinus V.
195 Bonifacius VIII.
196. Benedictus XI.
197. Clemens V.
198 Joannes XXII.
199. Benedictus XII.
200. Clemens VI.
201. Innocentius VI.
202. Urbanus V.
203. Gregorius XI.
204. Urbanus VI.
205. Bonifacius IX.
206. Innocentius VII.
207. Gregorius XII.
208. Alexander V.
209. Joannes XIII.
210. Martinus V.
211. Eugenius IV.
212. Nicolaus V.
213. Calixtus III.
214. Pius II.
215. Paulus II.
216. Sixtus IV.
217. Innocentius VIII.
218. Alexander VI.
219. Pius III.
220. Julius II.
221. Leo X.
222. Hadrianus VI.
223. Clemens VII.
224. Paulus III.
225. Julius III.
226. Marcellus II.
227. Paulus IV.
228. Pius IV.
229. S. Pius V.
230. Gregorius XIII.
231. Sixtus V.
232. Urbanus VII.
233. Gregorius XIV.
234. Innocentius IX.
235. Clemens VIII.
236. Leo XI.
237. Paulus V.
238. Gregorius XV.
239. Urbanus VIII.
240. Innocentius X.
241. Alexander VII.
242. Clemens IX.
243. Clemens X.
244. Innocentius XI.
245. Alexander VIII.
246. Innocentius XII.
247. Clemens XI.